УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 5. JERSEY CITY and NEW YORK, ЧЕТВЕР, 9-го СІЧНЯ 1969 ЦЕНТІВ 10 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, THURSDAY, JANUARY 9, 1969 No. 5. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 8-го січня, 1969

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ЗБІЛЬШИЛА платню президента ЗСА зі 100,000 дол. до 200,000 дол. річно. Сенат має схвалити це збільшення в цьому тижні. Конґрес може збільшити платню президентові тільки в тому часі, коли президент ще не обняв урядування, отже перед 20-им січня. До 1951-го року платня президента становила 75,000 дол. Перший президент Джордж Вашинґтон діставав річну платню у висоті 25,000 дол. Крім платні президент дістає ще по 50,000 дол. річно на репрезентаційні видатки. Цю суму не змінив Конґрес. Віце - президент дістає 43,000 дол. річно, його платню можна змінити під час урядування президента, бо він є урядовцем — віце - президентом Сенату.

ЗГІДНО З ЗАКОНОМ, КОНҐРЕС 6-ГО СІЧНЯ перераховує й затверджує рішення Колеґії Електорів в справі вибору президента ЗСА. Цього року вперше в історії Конґрес нараджувався над тим, чи затвердити рішення Колеґії Електорів тому, що один електор із Північної Кароляйни віддав був голос на Джорджа Воллеса, хоч повинен був голосувати на Ричарда Ніксона, який дістав був більшість голосів в цьому стейті. Конґрес рахує голоси на спільному засіданні обидвох Палат Сенату і Репрезентантів. Під час дебат більшість твердила, що треба змінити Конституцію та скасувати Колеґію Електорів, щоб всі виборці вибирали президента країни.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР РЕМСІ КЛАРК перестеріг новий республіканський уряд президента Ніксона, що виникли б трагічні наслідки, коли б республіканці захотіли полегшити й сповільнити здійснювання закону про об'єднання шкіл в південних стейтах. На думку головного прокуратора, тоді негритянське населення втратить пошану до законів. Кларк твердить, що нові зарядження демократичної влади спричинилися до цього, що 20 відсотків негритянських дітей вже навчаються разом із білими дітьми. В 1963 р. тільки один відсоток негрів вчився разом із білими.

ЕКОНОМІСТ НЮЙОРКСЬКОГО БАНКУ передбачає можливість економічної рецесії в цьому році. Віце - президент Хемічного банку Ню Йорк Траст Компані Дан Р. Конлен заявив на пресовій конференції, що існують сильні показники того, що продукція перевищує запотребування споживачів. Конлен пригадує, що недавно інший економіст із Геновер Траст Компані Тілфорд С. Гейнс передбачав зменшення продукційної активности в цьому році. Але директор Міського банку в Міннеаполісі Волтер В. Геллер передбачає, що в 1969-му році національна економіка збільшиться на 65 більйонів, і що не буде економічної знижки.

ДЕПАРТАМЕНТ СКАРБУ ЗВІТУЄ, що федеральне заборговування при кінці минулого року становило 361.2 більйона дол., збільшилося в 1968-му році на 15.3 більйона дол., бо 31-го грудня 1967-го року виносило 345.9 більйона дол. Федеральне заборгування може законно збільшитися ще на 3.8 більйона до 365 більйонів. Конґрес мусітиме схвалити висоту федерального заборгування, бо може зайти потреба на більше збільшити федеральне заборгування, ніж на це дозволяє схвалений закон.

У СВІТІ

ДО ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ПОЧАЛИ прибувати перші з'єднання американських військ, перекидувані туди летунським шляхом. 108 американських транспортових літаків заанґажовані в операції перевезення 12.000 вояків піхоти і 3.500 летунів. Великі маневри збройних сил НАТО відбудуться в Баварії недалеко чеського кордону. Від 8 до 20 лютого ц. р. перекинені до Німеччини додаткові американські війська будуть таким самим шляхом вертатися до Америки.

ЗСА ПЕРЕСЛАЛИ Франції рахунок на кругло 300 мільйонів долярів за різні влаштування і споруди, що їх збудували американці у Франції та мусіли залишити внаслідку вимоги де Ґолля — зліквідувати всі бази ЗСА у Франції. В той масток входять 9 новозбудованих летовищ, різні морські склади, поштові будинки і т. п. Французький уряд не відповідав до цього часу на всі запросини збоку Америки — перевести в цій справі переговори. Збудування всіх тих влаштувань коштувало Америці 556 мільйонів дол.

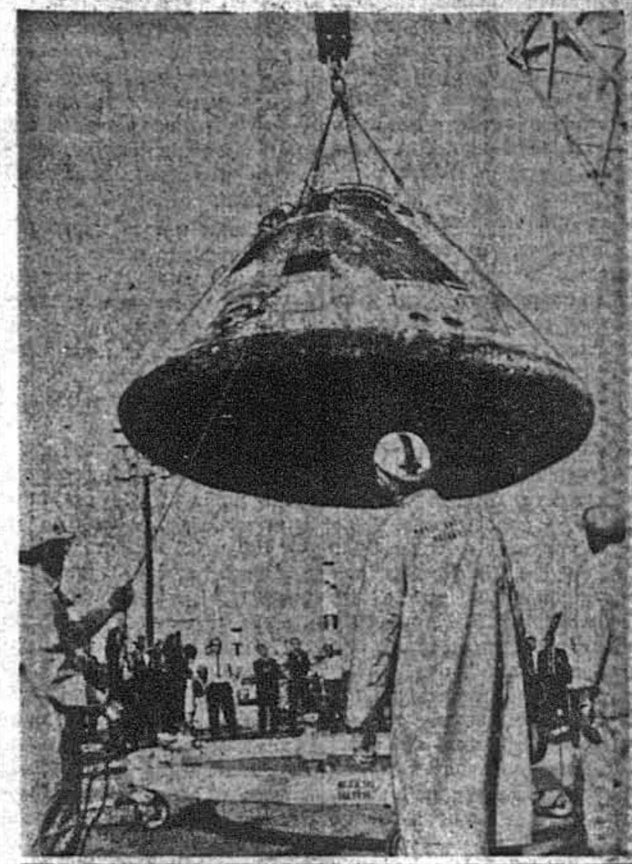
В САЙҐОНІ НЕВІДОМИЙ ЧОЛОВІК УКИНУВ, їдучи з великою швидкістю ровером, ручну ґранату до авта, в якому сидів південно - в'єтнамський міністер освіти д-р Ле Мінь Трі. Міністер і його шофер згинули. Д-р Трі наробив собі багато ворогів своєю рішучою акцією проти перекупства в його міністерстві, головно на терені високих шкіл. Вбитий міністер був лікарем, що дістав диплом в Америці.

РИМО - КАТОЛИЦЬКИЙ КАРДИНАЛ В ГОЛЛЯНДІЇ БЕРНАРД АЛЬФРІНК ОПИНИВСЯ в дуже незручній і складній ситуації, коли серед нижчого духовенства і поважної частини світських вірних проявились в різкій формі опозиційні супроти Папи Павла VI настрої. 82 духовники виступили з Церкви, одружившись, деякі одружуються, не зрікаючись духовного стану. Існує сильна опозиція проти останньої Енцикліки Папи, що потверджує принципове становище Церкви — проти всіх штучних засобів обмежування народин.

5 ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ В ПАКІСТАНІ ОБ'ЄДНАЛИСЬ на базі опозиції проти теперішнього правління маршала Аюба Хана. Вони зголосили своєрідний ультимат, що збойкотують найближчі вибори, якщо названий диктаторський президент не проголосить амнестії для політичних в'язнів, не відкличе воєнного стану в Пакістані, не загарантує особистих свобод і т. п. У проводі опозиції стоїть маршал летунства Асґар Хан. Всі 5 опозиційні партії з'єднались під назвою Пакістанський Демократичний Рух.

В ЛИВАНІ ПРОГОЛОШЕНО обов'язкове вишколювання в орудуванні стрільною зброєю всього прикордонного населення від 18 до 50 року. Уряд зголосив до парляменту законопроєкт про загальну рекрутацію однаково юнаків, як дівчат у віці 18 років до військової служби. Президент Шарль Гелю погодився взяти участь в конференції „на вершинах" — з йорданським королем Гуссейном і єгипетським президентом Нассером.

ПІСЛЯ ІСТОРИЧНОГО ЛЕТУ НАВКОЛО МІСЯЦЯ

Кабіну космічного корабля „Аполло 8", що в ній три американські астронавти відбули подорож навколо Місяця, перетранспортовано до місця її збудування — компанії Норт Амерікен Роквелл в Довні, Каліфорнія. На фото: завантажування цієї кабіни. На задньому пляні репліка ракети „Сатурн 5", з допомогою якої Аполло 8 був випущений до Місяця. В міжчасі на ракетній базі в Кейп Кеннеді приготовляються до випущення нового космічного корабля „Аполло 9", яке відбудеться 28 лютого 1969 року.

Президент Джансон прощається з Конґресом

Вашинґтон. — 6-го січня президент Джансон разом із пані Джансон прибув до кафетерії в будинку ім. Лонґворта, куди запросили його обидві Палати Конґресу, щоб попрощатися з ним. Президент був у веселому настрої та жартував і вітався з сенаторами й конґресменами, які були близько від нього, як він проходив поміж кількома сотками присутніх, членів обох партій. Президент виголосив 12 мінутову промову, в якій сказав, що радо прийняв це запрошення, щоб, як „майбутній громадянин пізнати кількох нових людей в публічному житті". Він жартував і тоді, коли сказав, що „не було дуже мудре його рішення в березні минулого року не старатися про перевибір, бо тепер Палата схвалила збільшити платню президентові до 200.000 дол. Після того Президент поважно заявив, що він є одним із тих президентів, які залишають свій уряд без огірчення й невдоволення. За його урядування Конґрес схвалив понад 500 законів, що є рекордовим числом в історії ЗСА. Президент твердив, що не розуміє тих людей, які нарікають на Конґрес і на Президента та на Найвищий Суд, бож ця „країна найкраща в світі." Джансон сказав, що коли дивиться на обличчя законодавців, то збільшує в собі віру в розсудливість американських людей, і зростає в нього віра в мудрість американського народу, в американську систему, яку творять члени обидвох партій. Президент Джансон дістав дарунки від Конґресу. На одному з дарунків був напис: „Линдонові Бейнсонові Джансонові, вчителеві, законодавцеві, провідникові, Віце-президентові ЗСА, Президентові ЗСА, щирому патріотові".

Найменовані три нові секретарі збройних сил

Вашинґтон. — Новонайменований секретар оборони Мелвін Р. Лерд в порозумінні з нововибраним президентом Ніксоном вибрав нових секретарів збройних сил. На секретаря летунства вибраний 50 річний науковець професор Мессачусетського Технологічного Інституту д-р Роберт Сіменс, який давніше працював в Крайовій Аеронавтичній Адміністрації. На секретаря фльоти вибраний 46-річний Джан Г. Чефі, давніший губернатор стейту Ровд Айленд. Він є старшиною резерви, служив активно в другій світовій та в Корейській війнах у фльоті. Секретарем армії залишається добрий адміністратор Стенлі Р. Різор, який очолює фльоту від 1965-го року. Всі вони є республіканці. Секретар оборони Лерд заявив, що він зовсім не дивився на політичну приналежність нових секретарів, і що так само дивиться на справу номінацій нововибраний президент Ніксон. В Пентаґоні і в Конґресі прихильно прийняли нові номінації в ділянці оборони країни. В Конґресі звертають увагу на це, що в останніх роках секретарі окремих радів збройних сил не мали такого значення як за урядування президента Айзенгавера. Як воно буде за Ніксона — не знати.

Почалася судова розправа проти Сіргана Б. Сіргана

Лос Анджелес. — 7-го січня почалася розправа проти вбивника сенатора Роберта Ф. Кеннеді 24-річного араба з Йорданії Сіргана Бісгари Сіргана. Сірган оскаржений у вбивстві 5-го червня 1968-го року сенатора Кеннеді. Він перебуває в тюрмі, що міститься в тому самому будинку, в якому находиться суд. Ця розправа вже була відкладена, і оборонець знов ставив внесок, щоб відкласти її на 30 днів, але суддя відкинув цей внесок як належно неумотивований. В судовій залі були мати підсудного Мері Б. Сірган та його брат 21-річний Мунір. Не було в залі трьох інших братів оскарженого, які живуть в ЗСА. Батько підсудного живе в Йорданії, він розведений із своєю дружиною. Частина розправи на внесок адвоката відбулася в залі судді, і ніхто не знає, що там ділялося. Продовження розправи визначено на середу 8-го січня.

Ніксон переведе зміни амбасадорів у різних столицях світу

Вашинґтон. — Свою резиґнацію зголосив Лювеллин Томпсон, двократний амбасадор ЗСА у Москві, що має славу одного з кращих американських знавців совєтських відносин та кремлівської кліки. Водночас зголосили свою резиґнацію амбасадори в Бразилії, Греції і Замбії. Амбасадор в Західній Німеччині Генрі Кебот Ладж призначений вже на голову американської делеґації на Паризькій конференції і не відомо, чи він одночасно зберігатиме важливе становище амбасадора у Бонні. Знову ж, за твердженням газет, Ричард Ніксон вирішив уже, що на місце теперішнього американського амбасадора в Британії Дейвіда Бруса буде призначений 60-річний Волтер Анненберґ, президент видавництва „Трайенґл", яке контролює щоденники „Філядельфія Інквайрер" і „Філядельфія Дейлі Нюз" та кілька інших дуже поширених видань. Його батько Мозес прибув, як іміґрант із Східньої Прусії і спершу був вуличним продавцем газет, але доробився мільйонів. В роках 1939-1941 Мозес Анненберґ відсидів у в'язниці 23 місяці, засуджений за податкові провини. До Парижу й Лондону американські президенти призначають традиційно дуже багатих людей, які з власної кишені можуть докладати до великих репрезентаційних коштів, пов'язаних з тими становищами. Всі часописи Анненберґа вели кампанію в користь Ніксона, який особисто приятелює з Волтером Анненберґом. Як одного з кандидатів на становище амбасадора ЗСА в Ізраїлі називають колишнього нюйоркського республіканського сенатора Кеннета Кітінґа.

Франція припинила достави зброї Ізраїлеві — араби врадувані

Париж. — Французький уряд проголосив, що він припинив усі достави зброї та запасових частин Ізраїлеві. Зараз після ізраїльсько-арабської війни в червні 1967 року Франція відмовилась доставити Ізраїлеві 50 літаків типу „Міраж", дармащо Ізраїль згори заплатив був за те замовлення. Теперішня французька постанова мотивована, мабуть, тим, що в ізраїльському рейді проти цивільного летовища в Бейруті брали участь гелікоптери, що їх Ізраїль дістав був від Франції. В Ізраїлі велике обурення з приводу рішення Франції, що його ізраїльські політичні кола характеризують, як політичну демонстрацію у користь совєтсько-арабської і проти американсько-ізраїльської концепції на Близькому Сході. Речник ізраїльського міністерства військових справ заявив, що вже в 1967 році Ізраїль пошукав собі інших шляхів, якими діставав зброю, та що водночас Ізраїль настільки розбудував власний зброєвий промисл, що припинення французьких достав не матиме впливу на ізраїльський збройний стан. В арабському світі прославляють те рішення президента де Ґолля, як „об'єктивне і справедливе", але речник ізраїльського уряду заявив, що цим рішенням де Ґолль виключив Францію, як можливого міжнародного посередника в ізраїльсько-арабському спорі. Не відомо, як Р. Ніксон, як новий президент, поставиться до справи достави обіцяних Ізраїлеві, за урядування Джансона, 50 джетових бомбовиків типу „Фантом".

П. Шелест закликає також білорусів „достроково виконувати завдання"

Київ. — У столиці Білорусі Мєнську відбулось „свято" 50-ліття проголошення в Білорусі совєтської влади, хоча ця дата не відповідає історичній правді, бо в 1918-19 рр. Білорусь ще була незалежною державою, Білоруською Народною Республікою. В кінці грудня до Мєнську прибув з Москви Л. Брежнєв і після промови почепив на „прапорі БССР орден жовтневої революції", а з Києва прибув П. Шелест, який також виголосив довгу промову. П. Шелест назвав сучасну поневолену Білорусь „передовою індустріяльно-колгоспною державою", твердив, що „російський білоруський і український народи пройшли разом великий і славний шлях" та закликав „достроково виконати завдання четвертого року п'ятирічки". П. Шелест у своїй промові виявив також певні нотки турботи про справжній стан „дружби з великим російським народом", кажучи: „Немає в світі такої сили, яка могла б похитнути цю дружбу, нерушимий союз наших народів. ..І тим більш марними і жалюгідними є силування наших класових ворогів, буржуазних ідеологів, всякого роду відступників від марксизму-ленінізму кинути тінь на великі справи совєтського народу, який будує своє світле майбутнє під сонцесяйним прапором великого Леніна!" Л. Брежнєв на цю тему не говорив, залишивши дбати про єдність імперії П. Шелесту, за давньою московською тактикою використовування „інородців".

Збільшують відсотки від позичок, щоб зменшити інфляцію

Ню Йорк. — Рішення Уряду сповільнити темп інфляції або її припинити спричинює те, що збільшуються відсотки від позичок. 7-го січня вже втретє в останніх 6-ох тижнях збільшено відсотки від позичок, які дається позичковим корпораціям. Це збільшення відсотків започаткував Перший Національний Міський Банк в Ню Йорку, підносячи відсотки до 7-ох із дотеперішніх 6.75 відсотка. Вістка про збільшення відсотків спричинила знижку цін акцій на біржі в Ню Йорку. Уряд старається за допомогою більших податків (схвалений минулого року більший прибутковий податок) та більших відсотків сповільнити темп інфляції, але покищо це не вдалося, тому знов збільшено відсотки, щоб утруднити кредит та сповільнити рух в економіці. Збільшені відсотки будуть і від позичок, що їх затягають окремі особи на купно автомобілів, домашнього влаштування та на направу мешканевих домів. Можливо, що збільшаться відсотки позичок на купно або будову домів, так звані морґеджі.

Справу Смрковського поладнали в Празі компромісово

Прага. — Політичний спір довкола особи Йосифа Смрковського, який став йнаше символом демократизаційного курсу політики, закінчився постановою Президії чеської компартії, яку газети характеризують, як компроміс — поміж вимогою словацьких коляборантів з Москвою типу Ґустава Гусака та поступовими прохильниками Смрковського і дальших демократизаційних реформ. Ото ж Смрковського позбавили його становища голови федерального парляменту, як цього вимагав названий слова Гусак, але на його місце призначили також лібераха, словака д-ра Петера Цольотку. Зате Смрковського призначили на першого заступника Цольотки і водночас на голову одної з двох нових палат — Народної. Смрковський залишився теж, як один із восьми членів Екзекутиви ЦК компартії. Внаслідку такої компромісової розв'язки конфлікту, на яку сам Смрковський дав свою згоду, признавши, що одно з трьох головних становищ у новій чесько - словацькій федерації повинно належати словакам (президентом ЧССР є чех Людвік Свобода і прем'єром є чех Ольдріх Чернік) відпала загроза страйку, що ним погрожували робітничі й різні інші спілки, які маніфестували свою солідарність із Смрковським.

Книжка проф. д-ра П. Стерча „Карпато-Українська Держава" появилася в Торонті

Торонто. — Під фірмою Наукового Товариства ім. Шевченка і накладом Братства Карпатських Січовиків Канади-Америки вийшла тут наприкінці минулого року, але ж датована 1965-им роком, праця проф. Петра Стерча „Карпато-Українська Держава. До історії визвольної боротьби карпатських українців у 1919-1939 роках". Ґарно видана, у твердій оправі й на доброму папері 288-сторінкова книжка, з багатьма ілюстраціями, попереджена словом автора й окремою передмовою видатного закарпатського діяча проф. Августина Штефана. У своїй праці проф. П. Стерчо насвітлює коротко історію Закарпатської України, починаючи з 1919 року і потім протягом двадцяти років під чеською владою і в дальшому зупиняється ширше над історією будівництва Карпато-Української Держави в 1938-1939 роках й окупації Закарпаття мадярами. Окремий розділ у книжці становлять десять документів до історії Закарпаття, починаючи від резолюції Всенародного Конґресу Угорських Русинів у Хусті з 21 січня 1919 року про злуку Закарпаття з Українською Народною Республікою і кінчаючи неповним списком поляглих у боротьбі за волю Карпатської України. Завершує цю нову працю до історії Карпатської України список використаної літератури й індекс імен, як також низка карт і фотосвітлин.

В Арґентині розпочалось літнє таборування дітей і молоді

Буенос Айрес. — У Пунта дель Індіо розпочався 3-го грудня м. р. і триватиме до 19 січня ц. р. Табір пластових новаків, на який прибули також чимало дітей, що не належать до Пласту. Таборують діти від 6 до 12 років життя. Табір відбувається на Пластовій Оселі „Ненаситець". Пластовий Провід в Арґентині заплянував таборову програму так, щоб діти засвоїли знання з української мови, навчились рідних пісень тощо, а також повністю використали відпочинок серед чудової літньої природи. З ініціятиви Управи Української Педагогічної Громади, 2-го січня розпочалась у Каннінгу Вакаційна Рідношкільна Оселя, на Оселі „Веселка", що триватиме до 2-го лютого. На цій Оселі під наглядом учительського персоналу діти провадять час у відпочинку, пов'язаному з вихованням в дусі української культури й релігії. В кінці грудня м. р. по Школах Українознавства в Арґентині проведено закінчення навчального року та зустрічі дітей із св. Миколаєм.

Інж. Б. Зелений помер у Віндсорі

Віндсор, Канада. — В останній хвилині наспіла сумна вістка, що у вівторок, 7-го січня, як українці відзначали свято Різдва Христового за старим календарним стилем, тут помер на 68-му році життя на серцеву недугу св. п. інж. Богдан Зелений, видатний громадянин-діяч, відомий зокрема з процесу боєвиків Української Військової Організації, зв'язаного із сл. п. Ольгою Басараб. Був довголітнім членом УНСоюзу. Похорон відбудеться в п'ятницю, 10 січня, о год. 10-ій рано, з місцевої української католицької церкви.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

В АНГЛІЇ РОЗПОЧАЛИ ЗАХОДИ ДЛЯ НАБУТТЯ НОВОЇ ОСЕЛІ

Лондон. — Тижневик „Українська Думка" ч. 47/1968 надрукував звернення-заклик Ради Союзу Українців у Великій Британії про набуття української оселі для емеритів - пенсіонерів. „Вже тепер є багато самотніх старших українців, із яких одні вже доходять до пенсійного віку, а інші досягнуть цього віку в найближчих роках". На раніше придбаній СУБ-ом і добре утриманій Оселі Інвалідів уже не вистачає місця. Плянують придбати посілість „Вестон Гавз" за 11.500 фунтів та додатково ще зібрати фонди на перебудову й ремонт тієї посілости. Цей плян — це чергове велике завдання української спільноти в Англії. Посілість розташована поблизу сумівської оселі „Тарасівки".

РІЗДВЯНА ЗУСТРІЧ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон. — У неділю, 12-го січня після Богослужения відбудеться в парафіяльній залі Різдвяна Зустріч членів громади Української Прав. Церкви св. Тройці. У програмі: „Різдво Христове в українській поезії" — слово поета М. Щербака; Колядки Церковного Хору та учнів Рідної Школи під керівництвом проф. С. Вожаківського; Різдвяна сценка і деклямації учнів Рідної Школи під проводом вчителів: М. Вожаківської, А. Змій і Н. Мірчук; Українські народні танці у виконанні учнів молодших кляс під керівництвом Р. Стеткевича. Після мистецької програми буде святочно-різдвяна трапеза.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Велика громада

Минулий 1968-ий рік дав ще один доказ, що наша Українська Громада в Америці це справді велика громада, велика не тільки своєю кількістю, але й жертвенністю.

Український Конгресовий Комітет повідомив, що в тому, 1968-му році наша Громада пожертвувала на його Народний Фонд 88,579.41 долярів, що становить найбільшу суму, зібрану на той фонд за останніх 13 років. В одному тільки грудні минулого року вплинуло до Народного Фонду УККА 31,724.45 долярів, що є найбільшою сумою, зібраною на цей фонд за ввесь час його існування.

Це сталося в році, в якому наша Громада спромоглася на чи не найбільшу в своїй історії жертвенність на Фонд Катедри Українознавства, склавши на ту ціль впродовж кількох місяців кругло 300,000 долярів, як також виявила замітну жертвенність під час відвідин Блаженнішого Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа Сліпого.

Згадуємо про ці факти також тому, що в нас часто покутує переконання: коли Громада жертвує на одну ціль, то „автоматично" зменшується її жертвенність на інші цілі. Такі думки були під час збірки фондів на пам'ятник Тарасові Шевченкові, їх часто можна було почути під час збіркової акції на Фонд Катедри Українознавства.

Тим часом факти доказують цілком протилежне. Розбуджене почуття жертвенности на якусь нову, велику та атракційну ціль збільшує рівночасно жертвенність і на інші цілі. Якщо така жертвенність занепадає чи не дає бажаних наслідків, то не тому, що Громада не є жертвенна, але часто тому, що ті, які займаються збірками пожертв, не цілком вив'язуються зі своїх обов'язків.

Подібно, як з жертвенністю, справа з іншими формами нашої активности. Збільшена активність установи чи групи дуже часто викликає „ланцюгову реакцію" і заохочує інших до пожвавлення їхньої праці. Змагання лежить в людській природі. З цього черговий висновок: або ми всі разом ростемо, або всі разом падаємо. Лінкольн висловив це інакше: або об'єднані стоїмо, або поділені висимо.

Історія, а останні роки зокрема доказують, що наша Громада не думає ані падати, ані висіти. Тим вона й велика.

91-ий Конґрес

У п'ятницю 3 січня 1969 р. новий, 91-ий Конґрес ЗСА зійшовся на своє перше засідання. Загальний образ ніби той самий—демократи мають більшість в обох палатах, в Палаті Репрезентантів 243 у відношенні до 192 республіканців, у Сенаті 57 у відношенні до 43 республіканців. Однак, коли глянути глибше, можна завважити значні зміни. Найперша, основна це те, що після восьми років демократична більшість в американському Конґресі опинилася в ролі опозиції. Далі: хоч республіканці здобули коштом демократів тільки чотири місця в Палаті Репрезентантів, шість мандатів, виграних республіканцями в Сенаті, плюс сьомий в Алясці після смерти тамошнього демократичного сенатора і велика перемога республіканців у стейтах (31 губернатор республіканець проти 19 демократів) та втрата Білого Дому в користь республіканців — все це вказало на зворот настроїв у народі „направо".

Тому величезною несподіванкою було обрання на першому засіданні нового Сенату на місце консервативного сенатора Рассела Лонґа, як асистента голови сенатської більшости Майкела Менсфілда — 36-річного ліберального сенатора Едварда Кеннеді. Так само по республіканському боці несподіванкою було обрання сенатора Ю. Скотта з ліберального крила партії, а не консервативного сенатора Романа Грушки.

Вибір сенатора Едварда Кеннеді на одно з найбільш репрезентаційних, хоч по суті може не таке важливе становище, надзвичайно скріплює його повагу, тим паче, що він тією своєю перемогою неначе відсунув у тінь двох найбільших потенціяльних суперників у президентських виборах 1972 року: сен. Едмунда Маскі, який сам кандидував на становище асистента Менсфілда і зрікся, бо прийшов до переконання, що не переможе сенатора Лонґа, і сенатора Юджина МекКарті, який голосував за Лонґа, а не Кеннеді. Таким чином уже тепер, перед інавґурацією Ричарда Ніксона, преса заговорила про президентські вибори 1970 року з Едвардом Кеннеді, як демократичним кандидатом, найбільшим політичним капіталом якого є його прізвище.

91-ий Конґрес успадкував В'єтнамську війну, загрозу інфляції і невиконану програму „великого суспільства", що опинилася під знаком запиту. Покищо настрій в Конґресі охочий до ділової співпраці з республіканським Урядом. Як ця співпраця складеться у практиці — це залежить від характеру зґолошуваних законопроєктів і зручности Ніксона зформувати собі в Конґресі більшість.

Валерій Остапенко

ДЕЩО З ПСИХОЛОГІЇ В'ЄТНАМСЬКОЇ ВІЙНИ

(1)

Загальні поняття

В основі кожної війни лежить передусім людська психіка. А психічні переживання людини на війні великою мірою залежать від її ідеологічного с в і тогляду. Тому на полі бою людину не може замінити технологія, мотор, „матерія" — вони лише впливають на хід бою, але не вирішують його. Тому психологічний фактор на війні є одним з головних.

В'єтнамська ж війна — це не просто збройна боротьба з певною участю психологічного фактора. Це нове й досить складне явище у самій психології суспільного життя. Це, можна сказати, сума психологій мас, політичних рухів і збройної боротьби.

Психологія, як наука, на Заході порівняно недавно почала займатися вивченням психіки мас. А воєнна психологія тут взагалі вивчала тільки психіку регулярних армій, з їхніми системами виховання, національними традиціями, армійським укладом життя. І лише недавно у Пентаґоні, Сангерсті, Сен - Сирі і Німецькому інституті воєнних знань — у цих центрах воєнної думки Заходу почали цікавитися психологією малих воєн, з їхніми „зеленими арміями", з тими новітніми воєнно-політичними бійцями лісів та джунґлів, психіку яких не можна вмістити у рамки психіки регулярної армії.

Але большевики цим питанням почали займатися відразу після революції, створивши при Академії Генерального Штабу спеціяльну катедру партизанської тактики. Потім, під час другої світової війни, у Москві зформовано Ц е нтральний Штаб Партизанської Боротьби, який мав 18 відділів, включаючи такий, як відділ запілля західніх держав. І в цій новій та широко запляновaній діяльності велику увагу приділено власне психологічному ф а кторові — вивченню та використанню партизанської психіки, не тільки у тодішній війні проти німців, але й на майбутнє — в ході світової комуністичної революції, з її озброєними масами „пролетаріяту" к а п італістичних країн.

Під знаком найліпших намірів

Тепер американці допомагають в'єтнамському народові у його боротьбі проти комунізму. А ціна, за яку вони там воюють, є високою ціною, бо це — їхня батьківщина, їхні доми та родини, їхня форма сучасного культурного життя.

Тільки ж а м е р иканці, люблячи й оберігаючи свій спосіб життя, не хочуть розуміти і допустити, що інші народи мають право будувати своє життя на інших, лише їм історично властивих державно - національних засадах. Американцям чужа закордонна психологія, що виходить з гострої різниці історичних, геополітичних, біологічних та економічних особливостей розвитку нації. І ось чому американці, допомагаючи іншим народам, нав'язують їм економічним тиском своє американське кредо життя, і цим дуже часто, замість почуття вдячности, викликають до себе почуття неприязни. Це ж почуття, при певній психологічній обробці ворогами Америки, легко переходить у ненависть, у відкритий політичний і навіть збройний спротив.

Американці, крім воєнної та економічної допомоги, принесли у В'єтнам ряд політичних і соціяльних ідей. Але, не знаючи, що маси тяжко підняти на боротьбу старими, відкинутими історією ідеями, нові ж ідеї повинні бути не абстракцією, а безпосередніми і реальними заходами. Американці не знають або просто не враховують, що маси не розуміють і не приймають високих ідей, що вони, як правило, реаґують не так на суть кинутих їм ідей, як на форму та слова, що психіка мас дуже податлива на пропаґандивні гасла. Будучи з природи довірливими, американці не беруть під увагу, що з „правдою" в пропаґанді треба обходитись дуже обережно, бо висвітлювання правдивого стану в політиці, економіці, на фронті може різко змінити психіку мас — коли з психози сильної активности маси переходять у повну політичну депресію.

Фактично, багато недоліків в американській політиці у В'єтнамі пояснюються тим, що сучасна демократична, парляментарна, виборна свобода — свобода вияву народної волі також до деякої міри, „обробляється" гіпнозою пропаґанди та заходами психологічного впливу. Але це тут робиться більше для „внутрішнього вжитку", скажімо, для ліпшого розповсюдження косметичних виробів, ніж для потреб державної політики.

І які б найліпші наміри не були у американців для В'єтнаму, вони не зможуть їх здійснити, поки не зрозуміють дійсної причини своїх там невдач. Поки не припинять повторювати помилок: своїх у Кореї, англійців на Маляйському п і в о строві, французів в Індо - Китаї. Поки повністю не усвідомлять, що для них в'єтнамська війна — це не „льокальна" війна, а у своєму глибокому принципі війна проти світового комунізму.

Як у Москві гукнеться, так у джунґлях відгукнеться...

Перший апостол" марксизму Ленін казав: „Масами треба керувати переконуванням та примушуванням". Слідуючи цій формулі, уряд світової комуністичної революції у Москві ось уже 50 років займається водженням мас у Совєтському Союзі, понад двадцять у сателітних державах, а тепер і у В'єтнамі через своїх тамтешніх „товаришів"—різних Го Ші Мінів, Хію Тхоїв, Кхань Тоанів.

Тепер у В'єтнамі Москва веде велику політичну гру на національно - визвольних почуванн я х в'єтнамського народу і, одночасно, на соціяльних рухах у багатьох країнах Заходу — цим поставивши західній світ, особливо Америку, перед обличчям зовсім нових метод ідеологічно - політичної та психологічної боротьби.

(Закінчення буде)

О. Калинник

СЛОВАКИ — БРАТНІЙ НАМ НАРОД І БАЖАНИЙ СУСІД

В наших часописах на еміґрації вряди-годи появляються статті на тему українсько - словацьких відносин. Події в Чехо - Словаччині цю тему зактуалізували. Українські автори в переважній більшості пишуть критичні статті про українсько-словацький комплекс, іноді роздуваючи другорядні, місцеві факти і обвинувачуючи словаків у тому, що вони переслідують карпатських українців, примусово записують їх як словаків, не дозволяють їм провадити освітньо-національної праці. А одна наша газета в Йонкерсі, ЗСА, навіть назвала всіх словаків імперіялістами.

Очевидно, автори таких статтей, порушуючи питання взаємовідносин між словаками і українцями, керуються почуттям українського патріотизму і любови до своїх братів — карпатських українців. Але така любов, на жаль, диктується не державницькою рацією.

На тлі такої нездорової постави до словацького народу, відрадним фактом було вміщення в „Свободі" на початку листопада ц. р. (ч. 207) статті п. К. Крупського „Легковаження малих, але суттєвих форм".

Автор цієї статті зайняв позитивне становище до прагнень словацьких патріотів і вважає, що назву держави „Чехо - Словаччина" треба писати через риску, а не так, як пишуть чехи — „Чехословаччина". Він цілком слушно зауважив, що ті, які пишуть без риски, „легковажать хоч і малу, але суттєву форму".

Відомо, що ще Масарик, перебуваючи в Америці, домовився був з словацькими політичними еміґрантами і з представниками карпатських українців, щоб майбутню державу назвати „Чехо-Словаччина" з рискою, і ця домова була підписана 1915 року в Клівленді, а друга затверджена в 1918 р. в Піттсбурґу та апробована в 1919 році на Мировій Паризькій Конференції.

Симбіозу чехів і словаків в одній державі порушили не словаки, а чехи, видавши по 20-ох роках з позицій сильнішого державний декрет, за яким писати назву їх спільної держави треба без риски. Очевидно, проти волі словацького народу. Чехи накидали й накидають словакам назву „чехословак". В цьому криється виразна політична експансія проти словаків і проти карпатських українців та інших етнічних меншин.

Напередодні другої світової війни, в жовтні 1939 року, коли доля Чехо - Словаччини була в критичному положенні, підписано т. зв. Жилінську угоду, згідно з якою назву держави подано через риску, але чехи цієї угоди не дотримали, так само як не дотримали після закінчення другої світової війни Кошецький пакт 1945 р., що його підписали Бенеш від імени чехів, а від імени словаків комуніст Клементіс в умовах совєтської геґемонії.

Словаки мають право обвинувачувати чехів за те, що вони монополізували в своїх руках права в усіх галузях державного життя. Згідно з матеріялами словацьких еміґрантів, аж до усунення сталініста Новотного ситуація в Чехо - Словаччині виглядала так: в міністерстві внутрішніх справ було чехів 1.387, словаків 3; в міністерстві зак. справ — чехів 1,213, словаків 3; в міністерстві оборони — чехів 1,294, словаків 6; в міністерстві юстиції — чехів 131, словаків 12; в міністерстві освіти — чехів 413, словаків 4; в міністерстві землеробства — чехів 380, словаків 11; в міністерстві пошти й телеграфу — чехів 298, словаків 7; в міністерстві залізниць — чехів 997, словаків 9; в міністерстві соц. забезпечення — чехів 395, словаків 4. В армії було 139 генералів чехів і лише 1 генерал словак; полковників 358 чехів і 1 словак; майорів 1,360 чехів і 10 словаків.

При цьому треба мати на увазі, що в Чехо - Словаччині чехів нараховується 8 мільйонів, а словаків біля 5 мільйонів. На еміґрації, переважно в ЗСА, словаків є понад 2 мільйони, які мають свої сильні і добре розбудовані організації і пресу, а чехів є на еміґрації біля одного мільйона.

Важливим показником ворожости між чехами і словаками є еміґраційна дійсність: словацькі зорганізовані громади різних політичних напрямків зовсім не співпрацюють із зорганізованими чеськими громадами, що більше — бойкотують чехів при кожній нагоді не лише в ЗСА, а й по інших країнах.

В порівнянні з словацькою еміґрацією чехи зорганізовані куди слабше, але чеські політичні лідери і їхні організації послідовно додержують тактику обструкціонізму супроти словацького народу і його прагнень. Чеські шовіністи на еміґрації вороже наставлені також до українців, а зокрема до українців Пряшівщини.

В Радіо Вільної Европи чехи посідають головні позиції, і не словаки, а саме вони утримують т. зв. русинський диск, щоб надавати спеціяльно для карпатських українців свою пропаґанду. Чехи призначили своїх осіб віце - президентом „подкарпатських русінов" і шефом „русінського диска". В тій надаваній через радіо пропаґанді вони фальшують історію, дезинформують карпатських українців і намагаються переконати наших братів, що вони не українці, а якесь плем'я „русінів", що не має нічого спільного з українським народом.

(Закінчення буде)

Совєтська „Біла книга" відкрила очі навіть безнадійно засліпленим

Щоб „висвітлити" мотиви окупації ЧСР арміями СССР та його сателітів, Москва випустила накладом 300 000 примірників „Білу книгу", перекладену на чеську й інші мови. Автором цього твору поставлено анонім: „Пресова група радянських журналістів".

Ця „Біла книга" містить у собі всі найтиповіші зразки грубої, примітивної совєтської брехні, що в живі очі чеського й словацького народів безсоромно заперечує дійсні факти. А все, що писала про ці події чесько-словацька легальна преса, совєтські „журналісти" назвали „видумкою і безсоромною брехнею - контрреволюціонерів".

На „Білу книгу" дала ґрунтовну відповідь чехо-словацька Академія Наук. Ця відповідь була опублікована в часописі „Репортер" 30 жовтня, після чого його видавання з наказу совєтської окупаційної влади припинене, як також закрито часопис „Політика", що вмістив витяги з відповіді Академії Наук. Від її імени відповіли авторам „Білої книги" академіки - соціологи, економісти, філософи та історики.

За браком місця згадаємо тільки деякі моменти. Чеські автори вказують на спеціяльну мету совєтської публікації: непоінформованим людям так в СССР, як в інших країнах, довести, що збройна інтервенція була спричинена хибною політикою компартії ЧСР, яка сприяла зростові в країні контрреволюційних сил, що загрожували існуванню соціялізму. Щоб рятувати „соціялізм", СССР подав „братню допомогу", зробивши, зрештою, цей крок нібито на вимогу передових представників чехів і словаків...

Далі чеські і словацькі науковці вказують на хибність совєтської догми, що примітивізує наукове поняття соціялізму, вважаючи за соціялізм тільки совєтський модель, а всі інші форми соціялізму трактує як контрреволюцію.

У „Білій книзі" совєтські журналісти пишуть про відкриття совєтським військом таємних сховищ зброї — багатьох тисяч машинових пістолів, сотень скорострілів та інших родів амуніції. Наприклад, „знайдено" в Празі, в Домі Журналістів, „де керівну ролю грали відомі контрреволюціонери" 13 скорострілів, 80 машинових пістолів і 150 скринь з амуніцією. Про це писав навіть ТАСС, подаючи, що знайдений у журналістів склад зброї був зфільмований совєтським військом.

Це виявилося неправдою. Секретар чехо - словацького Союзу Журналістів, Ф. Кавцький, два рази звертався листовно до Союзу Совєтських Журналістів з проханням, щоб йому переслали копію того фільму. Але даремно. Він звернувся ще раз до Союзу Совєтських Журналістів через міжнародну організацію журналістів, але також не дістав відповіді.

Так само виявилося чистою видумкою твердження, що „контрреволюціонери" запаслися зброєю зі складів народної міліції. Це заперечив штаб народної міліції, і це його заперечення надрукував партійний орган „Руде Право" 28 вересня 1968 р. Зброю народної міліції конфіскували 21 серпня війська Варшавського пакту.

Також усі інші твердження авторів совєтської „Білої книги" виявилися грубою неправдою. Це викликало одностайне обурення всієї людности Чехії і Словаччини.

Виставка „Україна сьогодні" у Швайцарії

Ж е н е в а. — Товариство дружби „Швайцарія — СССР", засноване комуністичною партією Швайцарії, спровадило до Женеви із Сов. Союзу виставку під назвою „Україна — сьогодні". Це переважно фотознімки з полів та з деяких міст України, є також макет старої ліпленої хати, поруч якого висить фотознімка високого будинку, що має показати „Розквіт України". Крім світлин, окремий відділ творять зразки української народної ноші: плахти, корсетки, свитки, пахи, шапки, кольорові чобітки, різнокольорові шаровари. Київська „Радянська Україна" з 29 грудня м. р. в репортажі про цю виставку над Женевським озером, зацитувала такий запит оглядачів: „А що носять київські жінки?" — запитують відвідувачі, цікавлячись і сьогоднішніми модами". Очевидно, „Молодь України" не зауважила, що ця виставка зветься „Україна — сьогодні". Виставку будуть показувати в Цюріху, в Люцерні та в ін. містах Швайцарії. Для підсилення враження про щасливу, підсовєтську Україну, влаштовувачі виставки пускають патефонну платівку з записом пісні „Реве та стогне Дніпро широкий" у виконанні Гнатюка.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

СВОБОДА ЦІНИ НЕ МАЄ

Ярослав Гайвас

(28)

Прийшов день, проходи, та нікого не було видно. А ввечері при „кіблюванні" ґрипс. Турковський мав свій стиль і своє власне під певним оглядом дібране словництво. І він найкраще зужив його, укладаючи цього листа. А короткий його сенс був: даймо собі спокій з тим усім. З того нічого не буде. Шкода нервів. Він, Турковський, у цій справі вже ані відповідати, ані писати не буде.

Страшний мусів бути це тягар, коли під ним вгнулися сталеві шпуги нервів Турковського, — подумав я.

Має свою рацію Турковський. Але треба передумати, перевірити хід усіх наших заходів, зачекати, що напише чи перекаже Канюка. А заплaveroване треба відстоювати до кінця. Не вдалося цим разом, може вдасться іншим. Бо чи не буде відступом наша резиґнація з утечі? Може Канюка не почувався добре? Це ж індивідуальна акція, в якій ні провідника, ні охорони, ні спільника, всі друзі за ґратами й залізними дверима. Можливо, Канюка не сконцентрував достатньої кількости моральної енерґії, не підготовив себе, як треба? Бож тут треба не абиякої напруги. Дрібна перешкода, навіть пересуд можуть спричинити невдачу.

Прийшли ґрипси від Сидора. Видно з них, що він теж захитаний, але старається підтримувати настрій. Та поволі піднесена до найвищого напруга спадає, надії слабнуть. Візія утечі, свіжого вітру, швидких маршів і риску, крайнього риску, де секунда чи міліметр рішають долю і вислід, — слабне. Смак свободи тане. Те, що вже набирало майже доторкальних форм, здавалося, никне в імлі. Не помагають також ґрипси Бащука, який хоче затерти тяжке враження невдачі. На них, — думаю собі, — мусять так само впливати мої ґрипси з „логічними арґументами": не вдалося тепер, вдасться вдруге. А Турковський мовчить. Про все пише, а про втечу ані слова.

Тим часом життя у тюрмі не стоїть на місці. Щоденні проблеми, щоденна боротьба за права, в обороні поодиноких в'язнів-друзів виповнюють увагу й вичерпують енерґію. А до того треба знов присвятити більше сил вихованню й вишколові. Здобування літератури зі світу, писання доповідей, святкові звернення з нагоди різних роковин — робота немала.

Щоб забути про невдачу утечі, ми рішили поглибити вишкіл в'язнів-друзів. У тюрмі було значне число наших спеціялістів з різних ділянок. З них створили ми раду, що під проводом старости Сидора уложила праграму вишколу. Давньою традицією Бриґідок було якнайскорше усувати відставання тих наших друзів, що приходили з різних закутин краю малограмотними. Такий новоприбулий попадав у наполегливе опрацювання своїх друзів на камері і протягом кількох тижнів із задоволенням поринав у книжку.

Траплялися часом, хоч дуже рідко, і зовсім неграмотні. Зате частіше селяни боронили себе перед закидами в приналежності до ОУН, симулюючи неграмотність. Одного разу привезли з тюрми зі Стрия селянина з Волосянки, якого поліція зловила на перевозі літератури з ЧСР. В'язка сіна, на якій сидів дядько була туго набита „Сурмою" і „Розбудовою Нації". Дядько не знав, хто запхав це, а хто мав у Стрию на торговиці забрати, не знав також, що воно таке на тих паперах. Неграмотний! Однак зі Стрия прийшла за ним естафета: свій — допомагати й береґти. Але це мало свої величезні невигоди. Всі читали після лекцій, писали — політичні в'язні мали прибори до писання у збірних камерах, — а він мусить дивитися у вікно. Але нащо „боротьба з неграмотністю"? Виписали з тюремної кантини табличку і рильце (називалося це „рисік"), і наш друг почав з поміччю інших виводити незугарні літери. А за кілька тижнів „тяжкої науки" він почав практикувати на газеті, вичитуючи її від першої до останньої сторінки. І тільки декілька втаємничих знало, що це „алібі", бо в'язень вміє читати й писати, але для оборони треба було бути неписьменним. І коли прийшла розправа підсудний свідками „доказав", що був зовсім неписьменний, ніякої літератури не перевозив, і його звільнили.

Дотепер головними предметами у вишколі в'язнів були українознавство та ідеологічно-політична проблематика. Не раз приходилося дивуватися, як сільські хлопці не лише без помилок називали роки володіння князів чи ґетьманів, але й запускалися в аналізу та оцінки поодиноких історичних подій, з'ясовували теоретичні основи українського націоналізму.

Найбільше мороки мали ми з книжкою Д. Донцова „Націоналізм". Десь ще в 1934 році впровадив вивчування її в Бриґідках тодішній староста Зенко Коссак, який був завзятим звеличником Донцова. Так воно залишалося і до нашого часу. Стиль Донцова його слівництво, а в першу чергу просто фантастичне замилування у цитатах робили книжку затяжкою для наших друзів-селян та робітників і приходилося виясньовати речення за реченням. Одначе тепер з огляду на пекучіші потреби почали ми наголошувати іншу тематику. Людям треба було дати підстави в читанні мап, шкіцуванні терену, мандрівці, в будуванні засобів для переходу рік тощо. А за тим приходили перші кроки з піротехніки. Все це, очевидна річ, в теорії та ще й у значному скороченні.

(Далі буде)

Концерт Андрія Добрянського в Ню Йорку

Самостійний концерт Андрія Добрянського в репрезентативному Тавн Гол, що відбувся 8 грудня 1968 р. був винятковою подією не тільки для самого виконавця, але й для численно зібраної та добірної публіки Ню Йорку й околиць, що вщерть заповнила велику залю.

Вперше мені довелось слухати цього молодого, вже загально відомого нашого бас - баритона, соліста Національної Компанії Метрополітальної Опери, в ораторії Гендля „Юда Макабей" в Ню Гейвен, в опері Пуччіні „Тоска", в ролі Скарпія, в Стемфорді. Та, не зважаючи на численні професійні виступи по більших музичних центрах ЗСА і Канади, де плекають оперну традицію, самостійний концерт завжди залишиться показником дійсних мистецьких досягнень та мірилом співацької культури. За кількістю пісням, звичайно, віддають перевагу. Навіть арії в концертовому виконанні не так легко виконувати, коли взяти до уваги, що всі елементи стихійности оперної акції, притаманні відповідній акції, дозволяють артистові лише на обмежену свободу рухів і мимоволі звертають увагу слухача на якості чисто вокального порядку. Цих якостей не забракло А. Добрянському на цьому вечорі. Сам зовнішньою появою вельми симпатичний, наш мистець розпочав програму трьома, різними настроєм, народними піснями в мистецькій обробці Л. Ревуцького: тужливою „Ой літа орел", повною енергії піснею „Про сотника Харна" і бравурним „Ревухою".

Між виконавцем і слухачами відрозу настав зв'язок. І хоч може в перших точках програми голос Добрянського виявляв деяку здержливість і брак еластичности в нюансах, то згодом він здобув своїм повнозвучним і барвистим голосом не тільки увагу, але й серця слухачів.

В другій трійці пісень клясиків нашого століття з „Ноктюрном" С т е ц енка, „Колисковою" Барвінського та „І золотої, і дорогої" Стеценка переставка останньої в середину змодифікувала б дещо монотонність настросвої схожости тих двох пісень ноктюрально - мрійливого характеру.

Реасумуючи першу частину концерту, коли майже кожному виконавцеві доводиться деякий час акліматизуватися та пристосовуватися голосово до специфічних вимог залі, треба ствердити, що А. Добрянський вповні задоволив усі ці мистецькі вимоги. Вже в останніх двох точках програми першої частини, зокрема в майстерно скомпонованій драматичній „Думі" присутнього в залі композитора Ігоря Соневицького, якого публіка оваційно вітала, співак блиснув повною гамою краси свого голосу та технічними спроможностями.

А. Добрянський виявив багатство голосового матеріялу та вміння застосовувати і передавати його різними нюансами сцен ліричних, драматичних й героїчних, скріплених великою дозою саркастичного діяволізму в тяжких трьох аріях Масрбера, Бойто та Гуно. Приємним завершенням того циклу була арія Кривоноса з опери „Богдан Хмельницький" Данькевича. Належне місце віддано й батькові української національної музики М. Лисенкові в двох піснях - обрібках: завжди повному здорового гумору „Купер'янові" та „Ой запив козак". Програму закінчено цікавою обрібкою народної пісні О. Чишка „Ой важу я, важу".

Акомпаніював Роман Стецура, який вміло вив'язався з нелегкого завдання.

Концерт А. Добрянського увінчався великим і заслуженим успіхом. П у б ліка приневолила співака до надатків; вона просто не пускала його із сцени, а оплескам не було кінця.

Юрій Цебрівський

З НАГОДИ 50-ИХ РОКОВИН ПРОГОЛОШЕННЯ СОБОРНОСТИ ВСІХ ЗЕМЕЛЬ УКРАЇНИ СКЛАДАЮ ДОЛ. 50.00 НА РУКИ УКРАЇНСЬКОГО ФІНАНСОВОГО КОМІТЕТУ В НЮ ЙОРКУ.
ЗАКЛИКАЮ НА ДАЛЬШИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ДРУЗІВ: П. ПАВЛА ДОРОЖИНСЬКОГО, П. ІЛЯРІЯ ПОЛІЩУКА І Д-РА МИРОСЛАВА ЧАПОВСЬКОГО.
РОМАН КЛЮФАС

Фінікс, Арізона

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

Українська громада у Фініксі цього року гідно і урочисто відсвяткувала Золоті роковини Л и с топадового Чину.

Заходами г р о мадського Ділового К-ту під патронатом місцевого відділу УККА 3-го листопада в приміщенні осередку СУМА відбулась Академія з військовим апелем. Головним промовцем був п. проф. Василь Шкварок — учасник листопадового чину, який дав аналізу листопадового чину, що став початком соборности українських земель.

В мистецькій частині виступали співачка пані Г. Домбровська, молодь СУМА під керівництвом п. О. Танасевича та місцевий хор православної церкви під орудою пан-отця Андрія Ільїнського.

Академію закінчено відспіванням „Не пора, не пора".

Між виконавцями й слухачами відчувалась тепла атмосфера.

Дня 11-го листопада українська громада спільно з іншими національностями під проводом К-ту поневолених народів прийняла участь в святкуванню „Дня Ветеранів".

В параді, що пройшла головними вулицями Фініксу, вперше приймала досить чисельно участь місцева чехословацька громада. Парада була сфільмована і в годинах вечірніх висвітлена на телевізії.

17-го листопада відбулись загальні збори платників Національного Фонду — місцевого відділу УККА.

Збори з признанням відмітили працю голови відділу п. інж. Володимира Чопівського, зокрема на зовнішнім відтинку і уділили повний абсолюторій у с т у паючій управі.

На нову каденцію, на рік 1969, обрано управу в складі: голова — інж. В. Чопівський, містоголова — М. Бурда, культ.-освіт. реф. — О. Танасевич, скарбник — П. Поліщук, секретар — В. Савицький.

Мають ще увійти додатково три представники від організацій, неприсутніх на зборах.

Діловому К-ві Листопадового Чину під головуванням п. інж. М. Ф. Чопівського, доручено приступити до підготовки святкувань 22-го січня Золотих Роковин Соборности українських земель.

Підготовка вже розпочата.

М. О-вич

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

ділиться з нашим Громадянством сумною вісткою, що дня 4-го січня 1969 року відійшов у Вічність

сл. п. проф. д-р
МИКОЛА ПОЛЕВСЬКИЙ

піяніст, член Українського Державного Тріо, учасник концертів із челістками Л. Тимошенко і З. Полевською, професор Консерваторій Харкова й Відня & Українського Музичного Інституту в Ню Йорку, Філядельфії й інших містах Америки.

•

Прибитій горем Родині Покійного складаємо сердечне співчуття.

УПРАВА УМІ

Ділимося сумною вісткою з організованим Жіноцтвом, що 26-го грудня 1968 року відійшла у Вічність у Дітройті

Д-р СОФІЯ ПАРФАНОВИЧ

лікарка, письменниця і видатна громадська діячка.

Покійна була членом Гол. Управи Союзу Українок у Львові, Гол. Управи Об'єднання Українських Жінок у Німеччині, Окружної Ради Союзу Українок Америки у Дітройті, та почесною головою 56-го Відділу СУА у Дітройті. Все життя працювала для піднесення освіти і здоровного стану українського жіноцтва.

Похорон відбувся 30-го грудня 1968 р. заходом Громадського Комітету, що постав з ініціятиви Союзу Українок Америки.

ОКРУЖНА РАДА СУА у ДІТРОЙТІ

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 5-го січня 1969 року згинув трагічною смертю — забитий автом на 59-му році життя

бл. п.
МИХАЙЛО ПАСЛАВСЬКИЙ

нар. в с. Коритники, пов. Перемишль.

ПАРАСТАС — у вівторок, 7-го січня 1969 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенню П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН — в середу, 8-го січня 1969 р. о год. 1-ій по пол. з церкви св. Юра.

Просимо Родину, всіх Близьких і Знайомих взяти участь в похороні.

Горем прибиті:

дружина — ЕВГЕНІЯ
донька — МАРІЯ
сини — СТЕФАН і ІВАН

Замість вінка на могилу піонера

В невеликому місті Міллвілл, Н. Дж. давно, давно оселився Степан Мусій. Він займався фармерством. Свою спутницю життя поховав 11 років тому. Мав двох синів і одну дочку, які всі мають родини з діточками. Сам Стефан упокоївся 7 листопада 1968 року. Похорон відбувся з Української Православної церкви свв. Петра і Павла в Міллвілл, якої піонером і довголітнім членом він був. Похоронні відправи довершили 10 і 11 листопада оо. протосрей Андрій Дворяківський і Богдан Желехівський і Микола Угорчак. Прийшли віддати останню прислугу покійному і помолитись за спокій його душі численні друзі, парафіяни і всі ті, що знали покійного. Поховано його на парафіяльному цвинтарі, поруч з його спочилою дружиною Євою.

Покійний був спокійної вдачі. Втішався пошаною тих, хто його знав. В останні роки жив самотньо. Дуже довго хворів, перейшов декілька операцій і на 81-му році життя з волі Божої спокійно відійшов у вічне життя.

Був довголітнім членом Українського Народного Союзу. Любив своє українське, шанував свої традиції, вболівав, коли щось не ладилось в нашому українському житті. Був істинно віруючою людиною. Любив і шанував свою Церкву, піонером якої він був.

Нехай ці декілька слів стануть пошаною до його пам'яті й нехай Господь Милосердний оселить його в Своїх оселях. Вічна Йому пам'ять.

о. С. Ш.

З академічних викладів УВАН в Канаді

Вінніпеґ. — Користаючи з перебування в місті Романа Кохана, куратора української й інших етнічних колекцій у Міннесотському Університеті, Українська Вільна Академія Наук у Канаді запросила його, як доповідача 29 листопада в рамках „академічних викладів" УВАН у Домі Науки, 221 Флора Авеню, Вінніпеґ. Гостя представив предсідник зібрання, п. С. Мухин, бібліотекар УВАН. У доповіді на тему „Україніка в Міннеаполісі" п. Кохан подав історію й теперішній стан української колекції й архіву, зорганізованих професором Ол. Грановським у Міннесотському Університеті, і вказав на можливості співпраці українського громадянства Америки й Канади зі згаданим центром української документації. В дискусії прийняли участь проф. Р. Ковалевич, І. Зельський, О. Войценко, А. Качор, проф. М. Тарновецький, проф. М. Боровський, Й. Петах, та інші; в ній порушено низку пекучих справ з ділянки українських архівів та бібліотек і висунуто потребу організації зведеного каталогу україніки на американському терені.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими що в дні 6-го січня 1969 р. у Філадельфії, Па., по довгих і тяжких терпіннях, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у Вічність на 57-му році життя

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ШВАҐЕР

бл. п. ТЕОФІЛЬ ХОМИН

уроджений у Львівщині, Західня Україна.

ПАРАСТАС в похоронному заведенні Гасина, при 4244 Old York Rd., у Філядельфії, Па., в четвер, 9-го січня о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОН в П'ЯТНИЦЮ, 10-го січня 1969 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до Української Католицької Церкви Христа-Царя, (Каюга вул.), звідтам на Український Католицький Цвинтар у Факс Чейс, Філядельфія.

В глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА;
доньки — ГАЛИНА і ЯРОСЛАВА;
син — ТЕОФІЛЬ, мол.;
брат — ІВАН з дружиною ОЛЬГОЮ і донею АНДРІЙКОЮ;
брати — ЙОСИФ і МИХАЙЛО в Україні
та ближча і дальша родина.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

4916 N. Warnock St.
Philadelphia, Pa. 19141.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Знайомими і Громадянством, що дня 5-го січня 1969 року, прийнявши Найсвятіші Тайни, ненадійно відійшов у Вічність на 71-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУНЬО

о. БОГДАН ОСІДАЧ

довголітній парох і декан на Рідних Землях, колишній старшина Української Галицької Армії, у З'єдинених Стейтах Америки з 1948 року душпастир у парафіях Вілмінгтон, Дел., Джанстовн, Па. і востаннє парох Гадсону й Гантеру, Н. Й. Стемфордської Єпархії.

ПЕРЕНЕСЕННЯ ТЛІННИХ ОСТАНКІВ з похоронного заведення М. Насевича при Френклін вул. у Філядельфії до Катедрального Храму Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії відбудеться у четвер, 9-го січня ц. р. і там же о год. 7-ій веч. буде відправлений ЗАУПОКІЙНИЙ СВЯЩЕНИЧИЙ ПАРАСТАС.

СЛУЖБА БОЖА і СВЯЩЕНИЧІ ПОХОРОНИ почнуться в п'ятницю, 10-го січня 1969 р. о год. 9-ій ранку в Катедральному Храмі Неп. Зачаття ПДМ. Після похоронних відправ Тлінні Останки будуть перевезені на Вічний Спочинок на Українському Католицькому Цвинтарі у Факс Чейзі.

У глибокому смутку просять про молитви:

дружина — ОЛЕНА
дочка — МАРІЯ ІРЕНА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ МАДАЄМ і дітьми АНДРІЄМ і МАРІЄЮ
дочка — НАТАЛІЯ з чоловіком ЛЮБОМИРОМ ГЕВКОМ і дітьми ІВАНОМ, АНЕТОЮ і ЮРКОМ
брат — МИКОЛА і сестра — ВОЛОДИМИРА в Австралії
сестри — ЯРОСЛАВА і ЄВГЕНІЯ на Рідних Землях
і дальша Родина

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання — це сила

СПИСОК
Відділів УККА, які в 1968 році зібрали на УНФонд $500.00 і більше:

Ч. П.	Місцевість	Голова Відділу	Референт УНФонду	Сума
1.	Філядельфія, Па.	д-р Б. Гнатюк	інж. Т. Тещук	10,858.00
2.	Ню Йорк:		Е. Манацький	
	Метрополітальний	адв. Р. Гуглевич	Л. Прищляк	9,110.85
	Бруклин	інж. Р. Гусаківський	мгр Я. Зарицька	1,574.15
			Разом Ню Йорк	$ 10,685.00
3.	Чикаго, Ілл. ЛАУП	Т. Шпікула	мгр В. Ничай	5,233.00
4.	Нюарк-Ірвінгтон, Н.Дж.	мгр Я. Рак	В. Кобилянський	4,820.00
5.	Дітрот-Схід і Гемтремк	інж. В. Тустанівський	П. Рогатинський	3,130.00
	Дітройт метрополітальн.	інж. В. Колодчин	проф. М. Кушинський	1,323.00
			Разом Дітройт	$ 4,453.00
6.	Гартфорд, Конн.	інж. О. Прищляк	Р. Соболь	3,026.00
7.	Сиракюз, Н. Й.	мгр М. Рубич	В. Майкович	2,802.00
8.	Боффало, Н. Й.	Ст. Шипилявий	Р. Конотопський	2,561.00
9.	Рочестер, Н. Й.	адв. В. Андрушин	Г. Мельник	2,257.00
10.	Клівленд-Парма, О. УЗО	мгр Ст. Воляник	П. Лютий	2,221.00
11.	Лорейн, Огайо	проф. А. Кармазин	Ст. Шуя	2,126.00
12.	Джерзі Сиfі, Н. Дж.	д-р Е. Котик	Ст. Островський	2,052.00
13.	Янгставн, Огайо	адв. М. Юрчишин	М. Ліщак	1,840.00
14.	Ню Гейвен, Конн.	д-р М. Снігурович	сот. І. Стратичук	1,417.00
15.	Балтимор, Мд.	В. Чорнодольський	Т. Попович	1,370.00
16.	Бріджпорт, Кон.	А. Фалько	А. Самчук	1,083.00
17.	Вашингтон, Д. К.	В. Задорецький	І. Малиновський	1,050.00
18.	Пассейк-Кліфтон Н. Дж.	М. Стефанів	мгр. В. Воронка	1,049.00
19.	Елізабет, Н. Дж.	інж. М. Пінковський	М. Хитра	1,037.00
20.	Віллимантик, Конн.	М. Тимків	Марія Бабій і Марія Майнич	1,005.00
21.	Міннеаполіс, Ст. Пол.	д-р М. Козак	інж. Г. Колодницький	967.00
22.	Ню Брансік - Бавнд Брук, Н. Дж.	інж. Д. Демедюк	інж. Ю. Тарнавський П. Довбачук	955.00
23.	Піттсбург, Па.	А. Никончук	М. Кардаш	921.00
24.	Бостон, Масс.	інж. В. Тутка	Д. Николенко	670.00
25.	Бінгемтон, Н. Й.	В. Іваночько	В. Гірний	626.00
26.	Кентон, Огайо	В. Волощук	В. Юзьків	575.00
27.	Милвокі, Віс.	О. Логуш	Гр. Черепь	570.00
28.	Трой, Н. Й.	М. Філь	І. Байляк	570.00
29.	Йонкерс, Н. Й.	С. Гаврилюк	С. Гаврилюк	562.00
30.	Трентон, Н. Дж.	мгр І. Костюк	М. Волинець	560.00
31.	Амстердам, Н. Й.	сот. С. Гнатківський	М. Кривулич	531.00
32.	Ютика, Н. Й.	проф. Б. Рабій	В. Величко	515.00
33.	Честер, Па.	В. Кий	І. Процишин	510.00
34.	Оборн, Н. Й.	А. Рочий	А. Рочий	508.00
35.	Менвілл, Сомерсет і околиці, Н. Дж.	М. Захарко	В. Матіїв	500.00
36.	Лігай Веллі, Па.	І. Стасів	І. Когут	500.00
37.	Геммонд, Інд.	В. Непіп	О. Луцик	500.00
38.	Вотервліт, Н. Й.	І. Романишин	В. Кошикар	500.00

ТАБЛИЦЯ ВПЛИВІВ ДО УНФОНДУ ЗА ОСТАННІХ 12 РОКІВ

1957-58	69,110.34	1961-62	58,765.09	1965	83,279.04
1958-59	64,572.17	1962-63	67,103.29	1966	85,302.29
1959-60	75,582.67	1963 (9 місяців	58,477.61	1967	82,194.02
1960-61	70,804.31	1964 (9 місяців	54,151.63	1968	88,579.41

Гартфорд, Конн.
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ

29 вересня в Гартфорді відбулися вже треті з черги Загальні Збори Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України.

Збори відкрила голова ОЖ ОЧСУ пані Марія Нестерук, вітаючи представників Організації Визвольного Фронту і членок. До Президії покликано — на голову паню С. Хімчак, на заст. голови паню Охрім і на секретаря пані Бистряник. Покликала до звітування голову і всіх референтів Управи ОЖ. ОЧСУ.

Звіти виявили, що Відділ ОЖ ОЧСУ пробробив не абияку працю, співпрацюючи із іншими організаціями Визвольного Фронту, зокрема із СУМА і ТУСМ. Відділ дав дві імпрези: 1) „Андріївський вечір" і „Літературний вечір, присвячений Лесі Українці", і влаштував курси писання писанок.

В травні 1968 р. члени ОЖ ОЧСУ повели сильну кампанію на фонд Катедри Українознавства при Гарвардському університеті, складаючи на руки представника Фонду пані І. Гілевич 23 заяви по 100 дол. кожна. ОЖ ОЧСУ масово взяла участь у привітанні Кардинала Йосифа Сліпого, яке відбулося на оселі СУМА в Елленвіллі та зложила 100 дол. на Дар Любови. ОЖ ОЧСУ вислала гроші на українську висильню в Мадриті, на „Шлях Перемоги" і дала допомогу родинам колишніх політичних в'язнів. Референтура суспільної опіки дбала про наших вояків в американській армії, головно тих у В'єтнамі, висилаючи їм 15 пачок на Різдво і святочні картки на Великдень, за що одержала подяку.

Прекрасно працювала господарська референтура, приготовляючи буфети для власного Відділу ОЖ ОЧСУ та інших організацій. Відділ написав статті до американської преси про два дорогі для нас святкування на терені ЗСА, про „25-ліття УПА" та „Перший Світовий Конгрес Вільних Українців". Горді з праці своєї Управи члени перевибрали Управу в тому самому складі, додавши тільки до помочі господарському референтові пані Ганчак, та вибрали на місто - голову пані Панахид, бо попередня місто - голова пані Гілевич вийшла заміж і виїхала з Гартфорду.

Новій Управі бажаємо багато успіхів. Нехай Господь дасть їм силу чесно виконати свої обов'язки на користь і славу нашої поневоленої дорогої Батьківщини.

Олена Куцман

Нюарк, Н. Дж.
ПАНАХИДА ПО ЖЕРТВАХ ГОЛОДУ

В 35-ту річницю трагічної смерти 7-ми мільйонів українців, які загинули в 1932-33 р. від страшного штучного голоду, що його спричинив московсько-більшовицький окупант на Україні, — в Українській Православній Церкві св. Вознесенія в Нюарку відправлено Жалобну Панахиду по жертвах голоду.

Панахиду відправлено в неділю 17-го листопада. От. прот. д-р С. Гаюк, який відправляв панахиду, в пропові ді добре порівняв советсько-узурпаторський режим з народом Гадаринського краю, який після виздоровлення Ісусом Христом біснуватого не то що увірував у Нього, а просив його опустити країну. Так советсько-комуністичний режим, захвативши силою Україну, відкинув від себе Бога, й діючи за законом демона, знищив мільйони невинних дітей, матерей і сестер, батьків і братів голодовою смертю.

Віруючі з увагою вислухали пастирських слів свого настоятеля, який пригадав всім про ту страшну подію, що сталася 35 років тому. Вірні стояли з запаленими свічками в руках і молились за всіх, що померли голодовою смертю, і зокрема за діточок, що корчилися в страшних муках, благаючи маму, щоб дала їм їсти, але знесилена мати нічим не могла допомогти дітям, вмирала разом з ними.

Перед Панахидою в церкву увійшли в уніформах представники Молодечих організацій Пласту і ОДУМ-у з організаційними прапорами. Український національний і американський прапори були в руках представників Т-ва Прихильників УНР. Співав церковний Хор під кер. дир. П. Шкварка.

Панахиду відправлено на прохання Т-ва Прихильників УНР в Нюарку. На прохання ж цього ж товариства переведено збірку на нев'янучий вінок 6-ти мільйонів жертв українського народу. Зібрану суму надіслано до Консисторії Української Православної Церкви в Бавнд Бруку, Н. Дж.

К. Степовий

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС
Українського Народного Союзу

Закликаємо всіх членів брати участь у зборах своїх відділів та вплачувати своєчасно членські вкладки. При цьому пригадуємо, що: Члени повинні вплачувати свої вкладки вже спочатку місяця, як у випадку платности місячних вкладок, так і при вплатах квартальних, піврічних і річних. Ці вкладки, висота яких апробована забезпеченевими властями, є платні в дійсності вже першого дня даного місяця. Що більше, управненими до знижкових вкладок квартальних, піврічних і річних є тільки ті члени, які вплачують ці вкладки на час тобто наперед за три, шість чи дванадцять місяців. Коли ж вони спізнюються з вплатами вкладок, тоді ці члени не можуть користати із знижки і можуть спізнені вкладки вплачувати тільки на місячних ставках.

СУБОТА, 11-го СІЧНЯ 1969 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 8-ій веч. в УНДомі, 216-218 Гренд Стр. На Річних зборах 7 грудня 1968 р. вибрано нову Управу: Ю. Сокол, предс., П. Дубовецький, заст. предс., М. Кіт, рек. секр., д-р О. Саноцький, фін. секр., П. Корейко і А. Оттенбрайт, тростіси, інж. Ю. Козяк, І. Пагут і П. Слободян, члени Контр. К-ту, В. Симчишин, опікун хворих. Заінтересованих забезпеченням в УНСоюзі, звертатися до: Alexander Sanotsky, 84 Berry St., Brooklyn, N.Y. 11211, Tel.: 387-4198. — Ю. Сокол, предс., М. Кіт, рек. секр.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. Річні збори Т-ва Вільна Україна — 200 Відд. о год. 7:30 веч. у залі при 97 Ave. & 87th St. Проситься чл. прибути на збори. Буде вибір Управи на 1969 р. — Л. Балук, секретар.

НЕДІЛЯ, 12-го СІЧНЯ 1969 р.

NEW BRITAIN, Conn. Річні загальні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 254 Відд. о год. 3-ій по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 39-33 Oak St. Проситься чл. обов'язково прибути. — П. Селеман, предс., А. Кобеля, кас., В. Романишин, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 292 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі. На 1969 р. вибрано Управу: В. Терлецький, предс., А. Кульчицький, заст. предс., О. Рудницький, рек. секр., П. Федик, фін. секр., М. Цьо, касир, М. Пшеничний, опікун хворих. Контр. Комісія: П. Кізел, М. Калинич, Г. Костюк. Делегати до УНДому: М. Калинич, П. Сотник, Г. Костюк. — Управа.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338 Відд. о 1-ій год. по пол. в Українській Залі на 2-ій вул. — 213 Скунмекер Еве. Проситься чл. прибути, вирівняти чл. вкладки. На 1969 р. Управа залишилася та сама. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

МеКІЗ РАКС, Па. Річні збори Б-ва св. Володимира — 91 Відд. о год. 12-ій дня в залі УНДому. На порядку: звіти чл. Управи і Контр. Комісії та вибір Управи на 1969 р. Після зборів — перекуска. Проситься чл. прибути. — Д. С. Андерсон.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі. По зборах — Прийняття і вшанування померлих членів. Проситься чл. прибути і вирівняти свої вкладки. — П. Дзюба, гол., Т. Песко, кас., В. Попович, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 251 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі церкви св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вул. Проситься чл. прибути на збори. — В. Козир, предс., Т. Шмагала, секр.

ЯНГСТАВН, Огайо. Річні загальні збори Т-ва ім. Ольги Басараб — 348 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі української церкви св. Тройці. 526 West Rayen Ave. — Марія Макар, секр.

ПАРМА, Огайо. Річні збори Т-ва Сокіл — 336 Відд. о год. 1-ій по пол. в шкільній кімнаті церкви св. Иосафата при 5720 Стейт Рд. Проситься чл. прибути. На порядку: звіти Управи і Контрольної Комісії і вибір нової Управи на 1969 р. — В. Шмагло, предс., Гр. Кісіль, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні і річні збори В-ва св. Ів. Хрестителя — 270 Відд. о год. 3-ій — місячні, 4-ій — річні загальні збори в УНДомі. 92-96 Фліт вул. На порядку: 1. Відкриття. 2. Відчитання протоколу з попередніх зборів. 3. Вибір предс. і секр. 4. Звіт уступаючої Управи. 5. Дискусія над звітами. 6. Звіт Контр. Комісії і уділення абсолюторії. 7. Вибір нової Управи на 1969 р. 8. Внески і запити. 9. Закриття зборів. Проситься чл. прибути на збори. — А. Шаран, гол., М. Баран, касир, і фін. секр., С. Островський, рекр. секр.

ГЕМПСТЕД, Л. Ай. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 327 Відд. о год. 4-ій по пол. в залі Укр. Кат. Церкви при 709 Фронт вул. На порядку: звіти уступаючої Управи й вибір нової на 1969 р. По зборах відбудеться Товариська стріча з перекускою і звідомлення п. І. Осененка з його подорожі по Україні. Звідомлення буде ілюстроване. Проситься чл., їхні родини і укр. громадянство прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 19-го СІЧНЯ 1969 р.

БРИДЖПОРТ, Конн. Річні збори Т-ва Укр. Січ — 59 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНД, 500 Галлет вул. На порядку: звіти Контр. Комісії і Управи, вибір Управи на 1969 р., справа організовання нових членів. По зборах — перекуска для членів даром. Проситься членство прибути. — С. Гуменюк, предс., В. Макійчик, кас., М. Галькевич, секр.

БАЙОН, Н. Дж. Річні збори В-ва св. Арх. Михаїла — 213 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі ч. 37 Схід 23-тя вул. Проситься чл. прибути на ці збори. — Н. Гісь, гол., Вол. Козак, секр.

ЛІНДЕН, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва І. Франка 306 Відд. відбулися 14-го грудня 1968 р. на яких вибрано таку Управу: М. Копій, гол., І. Малик, кас., Анна Зуйко, секр. Контр. Комісія: Б. Креховський і Ів. Зуйко. — Управа.